

CALEA MÂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Părintele Patriarh Daniel – 13 ani de slujire jertfelnică sub puterea Crucii și în lumina Învierii

Din nou, Ortodoxia românească se află în momentul recunoștinței înaintea lui Dumnezeu, pentru darurile revărsate asupra ei și călăuzirea pe care a continuat să o dăruiască dreptcredincioșilor creștini ortodocși români, prin păstoria plină de dăruire, înțelepciune și jertfelnicie a Întâistătătorului ei, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, la împlinirea a 13 ani, de când Pre-

afericirea Sa se află pe cea mai înaltă treaptă de slujire a Bisericii Dumnezeului Celui viu.

Astfel, ziua de 30 septembrie a fiecărui an, devine un eveniment bisericesc deosebit de important pentru toți creștinii ortodocși, care se află sub păstoria sa. Această dată se înscrie cu cinste și în chip luminos în Istoria Bisericii Ortodoxe Române, căci atunci, la 30 septembrie 2007, a avut loc instalarea celui de al șaselea Patriarh al Bisericii noastre, în persoana Părintelui Patriarh Daniel.

Din sumar

- ◆ Simpozionul național anual al Doctoranzilor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad
pagina 5, Pr. Filip Albu
- ◆ Știri
pagina 6

Continuare în pagina 7
Pr. Ioan TULCAN

După cuvântul Tău...

Duminica a XVIII-a după Rusalii – pescuirea minunată

„În vremea aceea, Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret, și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El” (Luca 5, 1-11).

„Fericiți cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el” (Luca 11,28)

Prin pericopa evanghelică citită duminica trecută, Mântuitorul Hristos ne cheamă să-i urmăm Lui și să ne lepădăm de sine. În această duminică aflăm ce înseamnă lepădarea de sine. Venind pe malul lacului Ghenizaret, Mântuitorul Hristos a fost urmat de mulțimi. Pentru a se face auzit, s-a urcat în corabia lui Simon Petru și a vorbit mulțimilor, arătându-le apoi și aspectul practic al învățaturii Sale, deoarece pentru a înțelege, trebuie mai întâi să împlinim. Apoi, Mântuitorul Hristos l-a zis lui Simon Petru să îndepărteze corabia de țărm și să arunce mrejele deși nu era timpul potrivit pentru pescuit, dar Petru, se face pildă de ascultare pentru cei de față și pentru noi toți cei ce ascultăm aceasta acum și aruncă mrejele.

Numele „Simon”, înseamnă „Ascultare”. Ascultarea este virtutea necesară pentru om, toată viața. Prin această virtute el devine asemenea Mântuitorului Hristos care a fost ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce (cf. Filipeni 2, 8). Ascultarea presupune supunerea față de Dumnezeu, de învățătura Evangheliei, de Tradiția Bisericii și de aproapele. Sfântul Apostol Pavel îndemna pe creștini, să „se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu” (Romani 13, 1), chiar dacă stăpânirea romană din vremea aceea era idolatră. Ascultarea aduce binecuvântare, neascultarea aduce anarhie și haos. Mai mult Sfântul Apostol Pavel, îndeamnă pe ucenicul său Timotei să se roage „pentru împărați și pentru toți care sunt în înalte

dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită întru toată cuvioșia și buna-cuviință, că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru” (I Timotei 2, 2-3). Păcatul lui Adam a fost neascultarea, s-a datorat mândriei și a dus la căderea lui și înstrăinarea de Dumnezeu. Sfântul Diadoh zice că ascultarea este prima virtute, prin ea se leapădă părerea de sine, se naște smerita cugetare și dragostea de Dumnezeu. Deprinderile sale l-ar fi îndreptățit pe Sfântul Apostol Petru să refuze porunca Mântuitorului Hristos știind că ziua nu se prinde pește și era ostenit după o noapte de așteptare zadarnică, dar a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele” (Luca 5, 5). Acum vedem lepădarea de sine și ascultarea precum și roadele lor. Petru, aruncând mrejele a prins mulțime mare de pești. Domnul a zis: „De Mă veți asculta, bunătațile pământului veți mânca. Iar de nu Mă veți asculta, atunci sabia vă va mânca” (Isaia 1, 19-20).

În Pateric găsim mai multe pilde de aspra nevoiță care a dus la îngâmfare, neascultare și apoi la cădere. Fără ascultare, chiar și virtuțile dobândite cu multă osteneală se pot întoarce împotriva omului. Așa se spune despre un tânăr cu Ptolemeu, care a petrecut în aspră nevoiță, în pustie vreme de cincisprezece ani, îndepărtându-se de oameni și de sfatul lor, lăsându-se pradă închipuirilor sale, a căzut în erezie, afirmând că Dumnezeu nu poartă de grijă de lume, că nu există pronie, nici soartă, ci toate se întâmplă de la sine și astfel a ajunsă să creadă că toată nevoița este zadarnică și a plecat în lume, umblând ca un ieșit din minți, lăsându-se

pradă patimilor, rătăcind prin piețe ajungând sminteală pentru toți (Everghetinos 1, 20).

Psalmistul David spune că doar cel care „n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut ci în legea Domnului e voia lui și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea, acela **toate câte va face vor spori**” (Psalmul 1, 1-3). Văzând minunea relatată de textul acestei Sfinte Evanghelii, înțelegem importanța lepădării de sine și a ascultării precum și răsplata de care au parte cei ce și le însușesc. Pentru aceste virtuți Domnul i-a zis lui Petru: „Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni” (Luca 5, 8-10). Pentru a dobândi aceste virtuți este nevoie de „lacrimile pocăinței pentru a curăți noroiul patimilor sale” spune Sf. Simeon Noul Teolog. Numai un suflet curat poate să înalțe spre cer o rugăciune curată. În viața fiecăruia apar momente de răscruce și omul trebuie să aleagă calea. El va alege după starea inimii sale. Sfântul Apostol Pavel mai zice: „omorâți mădularele voastre, cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinare la idoli, pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării...Îmbrăcați-vă, dar, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unii pe

alții și iertând unii altora. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi, cu toată înțelepciunea. Cântați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-I, în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești. Orice ați face, cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus și prin El să mulțumiți lui Dumnezeu-Tatăl” (Coloseni 3, 5-17). Acești pescari făcându-se pildă de ascultare, au devenit apostoli ai Mântuitorului și împlinind porunca: „Mergând învățați toate neamurile botezându-le în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28,18), au răspândit cuvântul Evangheliei până la „marginile pământului”. Pentru aceasta și Dumnezeu i-a răsplătit cu mari daruri după cum spune un imn: „Mărit-ai, Mântuitorule, în toată lumea, numele maimarilor Apostoli; că ei au învățat cele negrăite ale cerurilor, au dat celor de pe pământ tămăduiri și chiar numai umbrele lor vindecau patimile. Cel dintre pescari a făcut minuni și cel dintre iudei a propovăduit învățăturile harului; prin care, îndurate, dă-ne nouă mila Ta cea mare” (*Penticostar* p. 124).

Urmând pilda lor, să ascultăm și să împlinim și noi cuvântul lui Dumnezeu și astfel, inimile noastre se vor umple de bucurie. Amin!

Pr. Ioan LAZĂR

Supunerea minții lui Dumnezeu

Este foarte important lucrul acesta, ca cineva să-și supună mintea lui Dumnezeu. Vă spuneam cândva într-un context oarecare, că Părintele Arsenie (Boca) zicea că „noi avem mintea care discută cu Dumnezeu, în loc să se supună fără discuție”. La pescuirea minunată, așa cum o istorisește Sfântul Evanghelist Luca, pentru că în cuprinsul ei constatăm o atitudine a Sfântului Apostol Petru în care se vede supunere cu mintea față de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, de fapt e începutul uceniciei Sfântului Apostol Petru. Cum? Se spune în Sfânta Evanghelie de la Luca, citim aceasta în capitolul al cincilea, că Simon și cu Andrei și cu cei împreună cu dânșii își spălau mrejele, gata să meargă spre casă, după o noapte în care n-au pescuit nimic. Și Domnul Hristos a zis, după ce i-a învățat pe oamenii adunați în jurul Lui pe țărmul mării, după ce i-a învățat din barca

lui Simon, a zis: „Mână la larg și aruncați mrejele spre pescuire”; și Petru a zis atunci: „Doamne ne-am trudit și nu am prins nimic, dar pentru cuvântul Tău arunc mreaja în mare” (Luca 5, 4-5). Sfântul Apostol Petru s-a supus atunci cu mintea lui Dumnezeu fără discuție.

Cine se supune cu mintea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acela-i totdeauna biruitor. Nu se poate să nu vadă minuni în viața lui când se supune cu mintea, în înțelesul acesta că, de pildă, Domnul Hristos spune să iertăm și nu ne-ar conveni să iertăm, dar ne silim să iertăm, e o supunere cu

mintea și vedem minunea liniștirii sufletului și o mare bucurie pentru noi.

(Arhimandritul Teofil Părăian, *Veniți de luați bucurie*, Editura Teognost, Cluj-Napoca, 2001, p. 13-14)

Responsabilitatea socială a creștinilor

Zidit după chipul lui Dumnezeu, ca manifestare a iubirii intra-Trinitare, omul este denumit, după terminologia greacă și apoi cea latină, ca *persoană*, ceea ce semnifică faptul că modul propriu de a fi al omului este acela de a fi orientat spre alt ins, de a se exprima în afara sa. Astfel că omul se (poate) recunoaște pe sine (numai) într-un altul, în celălalt. Din această perspectivă, omul este înțeles ca persoană doar în comunitate.

Faptul acesta este întărit și de modul de a fi al Creatorului, un Dumnezeu Unul în ființă și întreit în Persoane. Comuniunea de iubire a Sfintei Treimi se întipărește în actul creatural, încât Sfatul cel dumnezeiesc arată că: „nu este bine să fie omul singur pe pământ. Să-i facem ajutor potrivit pentru el” (Facere 2, 18).

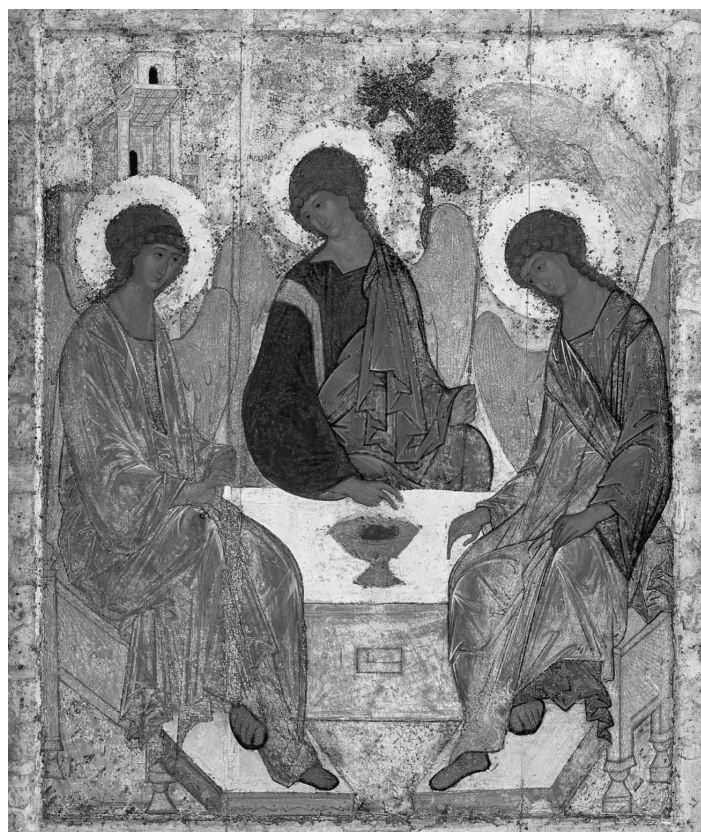
Acest fapt îl prezintă pe om ca ființă împlinită numai în cadrul unei relații. Ființa relațională a acestuia îl definește pe om ca un subiect ce structural este o ființă spre comuniune, spre deschiderea către celălalt. „Creștinismul” - menționa părintele Dumitru Stăniloae - „este marea taină a creșterii persoanei din viața altei persoane și, în ultimă analiză, din viața Persoanei lui Hristos plină de infinitatea dumnezeiască.”

Lactanțiu făcea următoarea precizare: „Suntem creați să stăm în comuniune cu semenii și cu Dumnezeu.” Extinderea iubitoare către persoana aproapelui este un gest ce ține de ontologia umană, de aspirațiile și împlinirile omului. Suprimarea comuniunii înseamnă anularea vocației fundamentale a persoanei umane.

Pentru creștini, modelul suprem de unitate și comuniune îl reprezintă Sfânta Treime - „structura supremei iubiri” (pr. D. Stăniloae), superlativul existenței și reperul omului în comuniunea interpersonală. În cadrul Sfintei Treimi, fiecare Persoană este deplin îndreptată către Cealaltă, punând-o în evidență.

Astfel, înțelegem că oamenii trăiesc într-un univers pe care-l determină. Cei care poartă pecetea Botezului creștin trebuie să valorizeze în viața lor idealul apostolic care cere *să ne purtăm sarcinile unii altora*, tocmai pentru a întrupa în viața proprie și în cea comunitară asemănarea cu Dumnezeu.

Din această perspectivă, implicarea socială a creștinilor nu trebuie să surprindă pe nimeni. Astfel, nu este deloc de neglijat dimensiunea de formare și educare a enoriașilor în spiritul valorilor evanghelice pentru ca aceștia să devină membri activi ai Bisericii și cetățeni responsabili ai țării, care au dreptul de a alege și de a fi aleși cu scopul de a contribui la bunul mers al societății. De aceea, mai ales atunci când suntem chemați să ne alegem reprezentanții care vor decide viitorul țării pen-

tru o perioadă de patru ani, este esențial ca cel mai important criteriu al opțiunilor noastre să fie credința în Dumnezeu ca temelie trainică a vieții personale, familiale și sociale și promovarea valorilor morale în societate, ca de exemplu adevărul, binele, dreptatea socială și responsabilitatea față de semenii noștri aflați în dificultate, solidaritatea, corectitudinea, cinstea, hărnicia, respectarea cuvântului dat etc.

O comunitate demnă și puternică are întotdeauna ca fundament puternic un sistem valoric autentic care respinge orice formă de degradare morală și socială.

Pe de altă parte, lenea spirituală, nepăsarea și permanenta așteptare ca alții să se roage și să facă fapta cea bună pentru mântuirea noastră, dublată de o atitudine de indiferență față de bunul mers al societății, nu reprezintă starea firească a unui creștin ortodox. De multe ori suntem tentați să ne justificăm indiferența și neimplicarea prin fel de fel de scuze care ne-ar îndreptăți în fața lui Dumnezeu. De fiecare dată uităm însă că din momentul primirii Tainei Botezului suntem persoane unice și singure responsabile înaintea lui Dumnezeu.

În concluzie, un bun creștin ancorat în realitatea veșnică a lui Dumnezeu este în același timp și un cetățean responsabil implicat în viața comunității, inclusiv prin participarea la vot.

Simpozionul național anual al Doctoranzilor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

În zilele de 21 și 22 septembrie 2020, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din Arad a organizat simpozionul național al doctoranzilor, intitulat: Provoacări actuale la adresa unității familiei creștine. Paradigme pastorale și misionare.

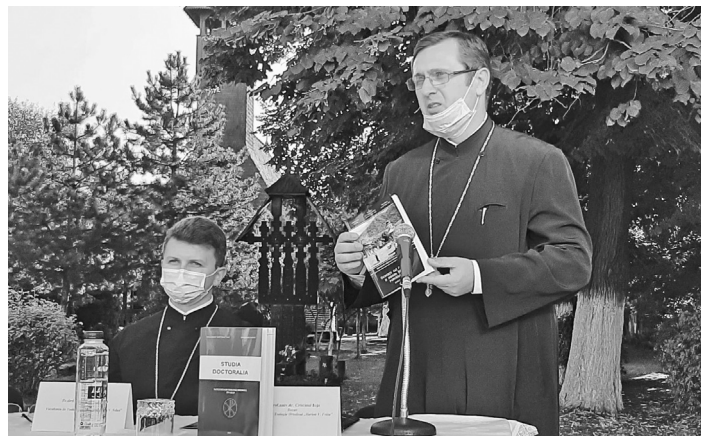
Manifestarea academică și culturală, ajunsă deja la cea de-a V-a ediție anuală, se desfășoară sub egida Arhiepiscopiei Aradului și a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, printr-un proiect finanțat de Ministerul Educației Naționale.

Lucrările simpozionului s-au deschis la ora 9.30, în curtea Facultății de Teologie. La deschiderea festivă au luat parte Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevițiu, Arhiepiscopul Aradului, Preasfințitul Părinte Dr. Emilian Crișanul, Episcopul-Vicar al Arhiepiscopiei Aradului, Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, Rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, Prof. Univ. Dr. Florentina Munteanu, Directorul Școlii Doctorale Interdisciplinare, Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, profesori, doctoranzi și invitați, respectându-se normele de distanțare fizică impuse de autorități.

În deschiderea manifestării, Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja a adresat cuvântul de salut invitaților de la prezidiu precum și tuturor participanților. În continuare, Părintele decan a evocat situația generată de

pandemie, care a făcut să fie amânată desfășurarea manifestării, momentul prielnic ivindu-se acum. Prin aceste proiecte, Facultatea de Teologie încurajează și susține concret activitatea de cercetare a doctoranzilor, toate referatele acestora fiind reunite în revista, cu apariție anuală, Studia Doctoralia.

Au urmat apoi, cuvintele de salut și de apreciere din partea doamnei rector Ramona Lile, respectiv a doamnei Florentina Munteanu. Din partea doctoranzilor a vorbit Pr. drd. Vlad-Sergiu Sandu. În cuvântul său, ÎPS Arhiepiscop Timotei a felicitat organizatorii pentru frumoasa inițiativă, evocând și diversele provocări pastorale ce se manifestă astăzi la adresa familiei, care necesită un răspuns adecvat din partea Bisericii și a teologiei ei.

Tot în cadrul deschiderii festive a fost lansat și prezentat volumul simpozionului doctoral, organizat de către Facultatea de Teologie din Arad în anul 2019.

După deschiderea festivă au urmat secțiunile programate. Manifestările s-au bucurat contribuții tematice ale doctoranzilor Facultăților de Teologie din Cluj-Napoca, Alba-Iulia, și bineînțeles, ai facultății gazdă.

Pr. Filip ALBU

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

În Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci, 20 septembrie 2020, Chiriarhul arădean, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie săvârșită de către un sobor de preoți și diaconi în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime” din Arad.

La momentul rânduit, Înaltpreasfinția Sa a rostit cuvântul de învățătură cu titlul „Sufletul și viața pe drumul mântuirii” (pe baza citirilor scripturistice ale duminicii: Gal. 2; Marcu 8 și 9), întrucât răstimpul pe care îl petrecem este închinat Sfintei Cruci. Fiecare verset al citirilor biblice duminicale, ca de obicei, iar acum în mod deosebit, constituie o formulare sau maximă concisă de credință și trăire creștină călăuzitoare pe calea crucii ce duce spre Împărăția lui Dumnezeu. Referința este la valoarea vieții omenești și a sufletului în fața veșniciei. Răstignirea pentru lume și trăirea în duhul sfințeniei

aduce pentru cei ce fac parte din Biserică împărtășirea de viața fără de moarte, înțelegând-o în sensul trupesc, înțeleasă mai ales în sensul duhovnicesc, iar aceasta prin strădania jertfelnică, urmând învățătura și pilda Mântuitorului, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Patriarhul Daniel: O mare făclie de Înviere a fost sfințită la Oradea – Noua Catedrală episcopală ortodoxă

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a sfințit, Duminică, 20 septembrie 2020, Catedrala Episcopală „Învierea Domnului” din Oradea. Evenimentul face parte dintr-o serie de manifestări aniversare la împlinirea a 340 de ani de la prima atestare documentară a Episcopiei Oradiei, 325 de ani de la menționarea ei și a ierarhului său în Diploma Împăratului austriac Leopold I și 100 de ani de la reînființarea eparhiei după Marea Unire. Cu acest prilej, Părintele Patriarh Daniel a făcut o vizită canonică în Episcopia Ortodoxă Română a Oradiei.

Duminica a început cu slujba Sfintei Liturghii, oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Laurențiu, Mitropolitul Ardealului, în noul locaș de închinare situat lângă zidurile vechii Cetăți Oradea. De la ora 11:00, Patriarhul Daniel a oficiat slujba de sfințire a noii Catedrale Episcopale, alături de alți 20 de ierarhi printre care și Preasfințitul Emilian Crișanul Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Aradului. Sfântul locaș are hramurile „Învierea Domnului” și „Sfântul Ierarh Andrei Șaguna, Mitropolitul Transilvaniei”.

Noua catedrală episcopală din Oradea este împlinirea eforturilor ierarhilor care au păstorit eparhia, începând cu Roman Ciorogariu, Episcopul ctitor al reactivatei Episcopii Ortodoxe Române a Oradiei (1920-1936). Piatra de temelie a fost pusă de vrednicul de pomenire Părinte Patriarh Teoctist Arăpașu în 1995.

Patriarhul Daniel: Un nou „izvor de bucurie și binecuvântare” a fost sfințit la Mănăstirea Izbuc

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a sfințit sâmbătă, 19 septembrie 2020, biserica nouă a Mănăstirii Izbuc din județul Bihor, cu hramurile Adormirea Maicii Domnului, Sfinții Părinți de la Sinodul I Ecumenic și Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina. Cu acest prilej, Părintele Patriarh a vorbit despre „izvorul de de bucurie și binecuvântare” pe care îl reprezintă această mănăstire. La finalul slujbei, a explicat semnificația cântărilor de la strană și a comparat orice biserică închinată Sfintei Treimi cu o poartă către cer. Suntem chemați să intrăm în ea și să devenim fiecare „Biserică sfințită”, adică „locaș al harului Preasfintei Treimi”.

Părintele Patriarh a explicat sensurile duhovnicești ale slujbei de sfințire a unei biserici. Orice locaș de închinare are următoarele caracteristici: se întemeiază pe jertfa mucenicilor, care la rândul ei se întemeiază

pe cea a Mântuitorului Iisus Hristos; este poartă către cer; este dar al oamenilor primit de Dumnezeu și preschimbat prin sfințire în dar al lui Dumnezeu pentru oameni.

(Știrile au fost preluate din cadrul site-urilor arhiepiscopiaaradului.ro și basilica.ro)

Părintele Patriarh Daniel – 13 ani de slujire jertfelnică sub puterea Crucii și în lumina Învierii

Urmare din pagina 1

A venit la cârma Ortodoxiei românești cu un suflu creator, înnoitor și dătător de speranță, cu semnificații importante nu numai pentru poporul român, ci și pentru întreaga creștinătate.

De atunci, Preafericirea Sa a urmărit cu minuțiozitate marile repere ale activității sale patriarhale, înfruntând cu iubire și răbdare creștinească toate obstacolele, și, ele nu au fost puține, care au apărut înaintea marilor sale proiecte pastoral-misionare, sociale și culturale. Unul dintre cele mai importante proiecte bisericesti sub păstoria sa, fiind Catedrala Națională, la a cărei finalizare, sub toate aspectele, veghează permanent.

Anul 2020 este un an plin de dificultăți, de provocări și suferințe, pe care pandemia de Covid 19 le-a generat pentru lumea întreagă, și, nu mai puțin, pentru societatea românească. Această pandemie are consecințe grave în plan spiritual, social, academic, economic, politic etc. În acest context, corabia Ortodoxiei românești a fost călăuzită cu mult tact și înțelepciune de Părintele Patriarh Daniel, care în duh părintesc, pastoral și profetic a căutat să îndemne, să încurajeze și să lucreze în așa fel, încât mădularele Bisericii să aibă cât mai puțin de suferit și, totodată, încercările prin care a trecut și încă mai trece societatea românească să nu deturneze scopul pe care trebuie să-l urmărească fiecare creștin, care este acela al mântuirii sale în iubirea Preasfintei Treimi. De aceea, Preafericirea Sa a primit inspirație, încurajare și putere din înțelegerea vieții creștine, ca fiind sub puterea Crucii și a Învierii lui Iisus Hristos. Astfel, Preafericirea Sa evidențiază cu diferite prilejuri importanța Sfintei Cruci, ca izvor de lumină, de putere și de speranță, mai ales în vremurile dificile pe care le

trăim. Crucea este puterea lui Hristos Cel răstignit și de care nu este nici o clipă despărțit. Pe aceasta o cinstesc credincioșii, devenind pentru ei, slujitori și credincioși, un mare ajutor în toate împrejurările vieții. Pe bună dreptate, Preafericirea Sa subliniază faptul, că acest semn al biruinței, care este Crucea, „transformă iubirea egoistă și posesivă în iubire milostivă și darnică”; prin aceasta, mai ales în vremuri de suferință, credincioșii sunt chemați să se lase inspirați de această putere a Crucii. Prin cruce, creștinul își răstignește propriul egoism „prin înfrânarea de la păcate și prin răbdarea necazurilor, a suferințelor, a încercărilor, a nedreptăților”. Scopul pentru această lucrare binecuvântată este „de a transforma Crucea în scară către Înviere și de a transforma suferința în biruință prin ajutorul care vine de la Hristos Cel răstignit și înviat” (citate din Predica Preafericirii Sale de la târnosirea Catedralei „Învierea Domnului” din Oradea, în ziua de duminică, 20 septembrie 2020).

Legătura aceasta dintre Cruce și Înviere nu este doar o temă teologică pe care o afirmăm cu diferite prilejuri, ci ea este profund ancorată în viața creștină. Întâistătătorul Bisericii noastre, Părintele Patriarh Daniel, a transformat această temă într-un permanent motiv de reflexie, dar, și de inspirație și călăuzire, de mângâiere și speranță în lucrarea pastoral-misionară a Preafericirii Sale. Această importanță a Crucii și a Învierii, asumată ca experiență duhovnicească, a oferit și oferă în continuare, răspunsuri și ajutor, noi orizonturi de lumină și bucurii, care transfigurează boala, suferința și, chiar moartea creștinilor, sub razele Crucii biruitoare prin Înviere.

Să ne trăiți, Părinte Patriarh Daniel, întru mulți, rodnici și binecuvântați ani!

Simpozion Studentesc-Masteral la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad a organizat luni, 21 septembrie 2020, un simpozion studentesc-masteral. Simpozionul se desfășoară sub genericul Familia creștină – prioritate a pastorației Bisericii Ortodoxe.

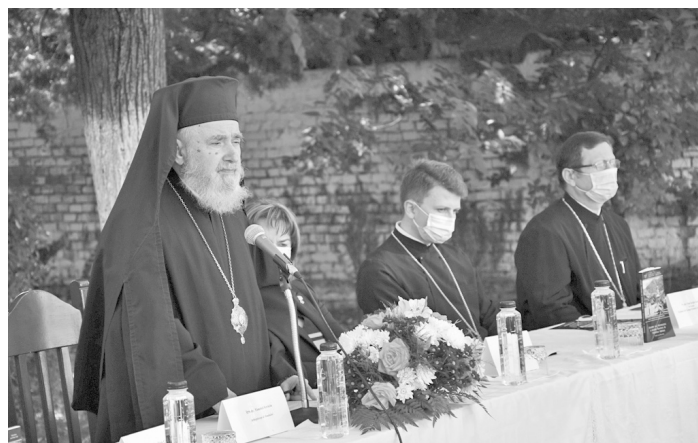
Manifestarea academică are loc sub egida Arhiepiscopiei Aradului și a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, printr-un proiect finanțat de Ministerul Educației Naționale.

Lucrările simpozionului s-au deschis la ora 9.30, în curtea Facultății de Teologie. La deschiderea festivă au luat parte Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului, Preasfințitul Părinte Dr. Emilian Crișanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Aradului, Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, Rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, profesori, studenți și masteranzi ai Facultății de Teologie din Arad, precum și studenți și masteranzi din Mitropolia Banatului, invitați la această manifestare.

În deschiderea manifestării Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, a adresat cuvânt de salut invitaților și participanților. A urmat cuvântul Doamnei Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, Rectorul Universității arădene. Din partea studenților și a masteranzilor a vorbit domnul masterand Alin-Florin Ciotea.

În încheierea festivității Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei a adresat celor prezenți un cuvânt de salut și de binecuvântare. Tot în cadrul deschiderii festive a fost lansat și prezentat volumul simpozionului studentesc-masteral organizat de către Facultatea de

Teologie din Arad în anul 2019. Volumul întrunește studiile studenților și masteranzilor participanți la simpozionul desfășurat anul trecut, evidențiind, totodată, implicarea Facultății de Teologie din Arad în activitatea de cercetare la nivelul studenților și masteranzilor.

După deschiderea festivă au urmat secțiunile simpozioanelor, care s-au desfășurat pe durata întregii zile de luni incluzând dezbateri, pauze de cafea și concluziile simpozionului. Manifestarea s-a bucurat de participarea studenților și masteranzilor de la școlile teologice din Mitropolia Banatului, înscriindu-se în manifestările „Anului omagial al pastorației părinților și copiilor” și al „Anului comemorativ al filantropilor ortodocși români” din Patriarhia Română.

Protos. Nicolae M. TANG

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.